

Dosarul nr. 2r-230/21

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul central, Judecător – I. Cotea

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul, Judecători – R. Petrov, N. Bondarenco, S. Pilipenco

DECIZIE

23 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, Judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de Centrul de Sănătate Publică Cahul,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Todorov Maxim, în interesele lui Cioclea Lilian, către IMSP Spitalul Raional Cahul și Centrul de Sănătate Publică Cahul, cu privire la anularea hotărârii și a ordinului de suspendare a activității salariatului, repararea prejudiciului material și moral cauzate ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Curții de Apel Cahul din 17 februarie 2021, prin care s-a respins cererea de repunere în termen și s-a restituit apelul declarat de Centrul de Sănătate Publică Cahul, împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul central din 17 ianuarie 2020,

c o n s t a ț ă :

La 15 octombrie 2019, avocatul Todorov Maxim, în interesele lui Cioclea Lilian, a depus cerere de chemare în judecată către IMSP Spitalul Raional Cahul și Centrul de Sănătate Publică Cahul, solicitând: - anularea hotărârii nr.24 din 20 august 2019 a Centrului de Sănătate Publică Cahul privind interzicerea/suspendarea activității unor salariați conform art. 76, lit. h) din Codul muncii, în partea ce se referă la Cioclea Lilian; - anularea ordinului nr.230p din 22 august 2019 și a ordinului nr.240 din 02 septembrie 2019 în partea ce ține de data reluării activității de muncă, începând cu 02 septembrie 2019 ca fiind ilegale; - încasarea din contul pârâților în beneficiul lui Cioclea Lilian a salariului în mărime de 3600 lei; - achitarea din contul pârâților în beneficiul lui Cioclea Lilian a prejudiciului moral cauzat pentru privarea ilegală de dreptul la muncă în sumă de 10000 lei; încasarea cheltuielilor de judecată suportate.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul central din 17 ianuarie 2020, cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Todorov Maxim în interesele lui Cioclea Lilian, a fost admisă.

S-a anulat hotărârea Centrului de Sănătate Publică Cahul, nr.24 din 20 august 2019, privind interzicerea/suspendarea activității unor salariați conform art.76 lit. h) din Codul muncii, în partea ce se referă la Cioclea Lilian.

S-au anulat ordinele nr.230p din 22 august 2019 și nr.240p din 02 septembrie 2019, în partea ce ține de data reluării activității de muncă, începând cu 02 septembrie 2019.

S-au încasat din contul Instituției Medico-Sanitară Publică Spitalul Raional Cahul

în beneficiu lui Cioclea Lilian, salariul pentru perioada de suspendare ilegală din activitate în mărime de 3600 lei și prejudiciul moral cauzat prin privarea de dreptul la muncă în sumă de 5000 lei.

La 09 februarie 2021, Centrul de Sănătate Publică Cahul, a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătorei Cahul, sediul central din 17 ianuarie 2020, solicitând repunerea în termen, admiterea cererii de apel și casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea lui Cioclea Lilian să fie respinsă ca neîntemeiată.

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 17 februarie 2021, s-a respins cererea Centrului de Sănătate Publică Cahul, privind repunerea în termen și s-a restituit apelul declarat de Centrul de Sănătate Publică Cahul împotriva hotărârii Judecătorei Cahul, sediul central din 17 ianuarie 2020, ca fiind declarat peste termen.

La 04 martie 2021, Centrul de Sănătate Publică Cahul a depus cerere de recurs, solicitând casarea încheierii Curții de Apel Cahul din 17 februarie 2021 și emiterea unei noi încheieri privind primirea în procedură a cererii de apel împotriva hotărârii Judecătorei Cahul, sediul central din 17 ianuarie 2020.

În motivarea cererii de recurs a indicat că încheierea instanței de apel urmează a fi casată deoarece termenul de contestare a hotărârii primei instanțe a fost omis din motive întemeiate, or apelanta nu a fost citată legal pentru ședințele de judecată din prima instanță, respectiv nu a cunoscut despre aceasta și nici despre actul judecătoresc contestat cu apel.

La 21 aprilie 2021, avocatul Todorov Maxim, în interesele lui Cioclea Lilian a depus referință la recursul declarat de Centrul de Sănătate Publică Cahul, solicitând respingerea acestuia și menținerea încheierii instanței de apel.

Cu referire la termenii de procedură este de menționat că, în conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Potrivit materialelor cauzei, încheierea privind restituirea cererii de apel, pronunțată de Curtea de Apel Cahul la 17 februarie 2021, a fost recepționată de reprezentantul Centrului de Sănătate Publică Cahul – Calendari Alexandru, la 01 martie 2021. (f.d.127)

Astfel, Colegiul consideră că recursul înregistrat la 04 martie 2021 (f.d.130), a fost declarat în termen.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs și prevederile legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Centrul de Sănătate Publică Cahul, urmează a fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 428 din Codul de procedură civilă, decizia instanței de recurs, emisă după examinarea recursului împotriva încheierii, rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanței la data emiterii. Copia deciziei se remite părților în termen de 5 zile de la data emiterii.

În speță, se constată că prin încheierea Curții de Apel Cahul din 17 februarie 2021, s-a respins cererea Centrului de Sănătate Publică Cahul, privind repunerea în termen a apelului declarat împotriva hotărârii Judecătorei Cahul, sediul central, din 17 ianuarie 2020 și s-a restituit apelul ca fiind depus peste termen.

La caz, reprezentantul recurentului susține că din materialele cauzei, nu se poate constata aducerea la cunoștință a hotărârii Judecătorei Cahul, sediul central, din 17 ianuarie 2020, prima instanță ignorând prevederile legale cu privire la informarea părților despre emiterea actului judecătoresc și remiterea acestuia.

În context, reprezentantul recurentului a specificat că nu a fost prezent la pronunțarea dispozitivului hotărârii, astfel, termenul de 30 zile trebuie să fie calculat de la data comunicării hotărârii atacate cu apel.

Colegiul civil nu poate reține aceste argumente, deoarece, potrivit proceselor-verbale ale ședințelor de judecată, prezenta cauză civilă a fost examinată de prima instanță în prezența reprezentantului Centrului de Sănătate Publică Cahul - Calendari Alexandru. (f.d.52, 54)

Mai mult ca atât, la ședința de judecată din 10 decembrie 2019, reprezentantul Centrului de Sănătate Publică Cahul - Calendari Alexandru, a fost informat despre întreruperea anunțată pentru 26 decembrie 2019, însă la ședința de judecată stabilită pentru această dată și nici la ședința de judecată stabilită pentru 17 ianuarie 2020, când a fost pronunțat dispozitivul hotărârii atacate cu apel, reprezentantul pârâtului/recurent, nu s-a prezentat și nu a solicitat amânarea examinării cauzei.

În concluzie, se constată că pârâtul/recurent, a cunoscut despre procesul civil intentat la acțiunea lui Cioclea Lilian, prin intermediul avocatului Todorov Maxim, iar ținând cont de prevederile art.56 alin.(3) din Codul de procedură civilă, acesta trebuia să se folosească cu bună-credință de drepturile și obligațiile sale procedurale, și să declare apel împotriva hotărârii Judecătorei Cahul, sediul central, din 17 ianuarie 2020, în termenul stabilit de legislație. Apelantul/recurent însă, nu a dat dovadă de promptitudine în vederea exercitării căii de atac în termen, astfel că, depunerea cererii de apel fără a prezenta dovada imposibilității îndeplinirii actului procedural în interiorul termenului prevăzut de lege, demonstrează o neglijență a obligațiilor sale procedurale.

În aceeași ordine de idei, Colegiul civil menționează că Centrul de Sănătate Publică Cahul, urma să-și asume un rol activ și să întreprindă toate măsurile necesare, după cum sugerează atât jurisprudența CtEDO, cât și cea națională, de a proteja drepturile sale de acces la instanță și de a îndeplini actele de procedură în conformitate cu prevederile legale, inclusiv și prin depunerea apelului în termenul legal.

Colegiul civil consideră irelevante argumentele reprezentantului recurentului cu referire la data când a luat cunoștință de hotărârea Judecătorei Cahul, sediul central din 17 ianuarie 2020, or, în conformitate cu prevederile art.362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, Legea indică expres o modalitate de calcul a acestui termen și modul de atac, acesta fiind de 30 zile de la pronunțarea hotărârii, instanța de apel nefiind în drept de a deroga de la aceste prevederi, iar deși ultima zi pentru declararea apelului a fost 17 februarie 2020, Centrul de Sănătate Publică Cahul a declarat apel, abia la 09 februarie 2021, fără a prezenta probe cu privire la imposibilitatea depunerii cererii de apel în termenul stabilit de lege.

De asemenea, conform procesului-verbal din 17 februarie 2021, al instanței de apel, reprezentantul Centrului de Sănătate Publică Cahul - Calendari Alexandru, a menționat că în luna noiembrie 2020, a fost primită o scrisoare, expediată de prima instanță, în care posibil s-ar fi aflat dispozitivul hotărârii atacate cu apel.

Prin urmare, Colegiul civil desconsideră argumentele reprezentantului recurentului cu referire la data când a fost informat despre hotărârea atacată cu apel, or, cumulul

circumstanțelor evocate supra, susțin concluzia instanței de apel potrivit căreia nu au fost constatate motive întemeiate din care apelantul/recurent ar fi omis termenul de atac.

Suplimentar, este de menționat că, potrivit art.362 alin.(2) din Codul de procedură civilă, repunerea în termenul de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art.116 din Codul de procedură civilă.

Potrivit prevederilor art. 116 alin. (1), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc). Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

De asemenea, este de menționat faptul că, instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia încheierii supuse recursului la momentul adoptării acesteia.

În acest sens, este de remarcat faptul că, la data emiterii încheierii atacate cu recurs, la materialele cauzei nu erau anexate probe incontestabile care să certifice faptul imposibilității apelantului de a contesta hotărârea în termen și, respectiv, nu erau temeiuri de a repune în termen cererea de apel.

Mai mult, Colegiul civil reține că, articolele 113 alin.(1) și 10 alin.(1) din Codul de procedură civilă, coroborate, prevăd că dreptul de a efectua actul de procedură, încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător). Sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

În context, Colegiul reține că, de rând cu stabilirea anumitor drepturi, legislația procedurală instituie și obligația părților de a se folosi cu bună-credință de drepturile lor procedurale, în scopul contracarării oricăror abuzuri de drepturi, la caz, crearea unei vizibilități de existență a unei stări de fapt. Respectiv, reînnoirea acestui termen pe motive, care nu au putere de convingere, poate fi contrară principiului securității raporturilor juridice.

Potrivit art.10 alin.(1)-(3) din Codul de procedură civilă, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce. Sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în funcție de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

Articolul 6 par.(1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, garantează fiecăruia dreptul de a se adresa unui tribunal

pentru ca ultimul să se pronunțe asupra drepturilor și obligațiilor sale civile. În acest sens, este de menționat că limitarea accesului la o curte sau la un tribunal nu se conciliază cu art.6 par.(1) al Convenției decât în cazul în care acestea urmăresc un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul vizat.

Colegiul civil mai menționează că prin prisma jurisprudenței CtEDO (cauza Melnic vs RM (Hotărârea din 14.11.2006), Ciachir vs RM (Hotărârea din 15.01.2008), Popov vs RM (Hotărârea din 02.12.2005), Ponomaryov vs Ucraina (Hotărârea din 03.04.2008), Van Harn vs Germany (Hotărârea din 11.09.2007)), neprezentarea de către instanța de judecată a motivelor pentru repunerea apelului în termen sau repunerea neîntemeiată în termenul de apel reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 din CEDO.

Din această perspectivă, Colegiul susține poziția instanței de apel cu privire la lipsa temeiurilor de repunere în termen a cererii de apel. Astfel, recursul declarat de Centrul de Sănătate Publică Cahul este neîntemeiat, iar actul de dispoziție al instanței de apel urmează a fi menținut de către instanța de recurs.

În temeiul art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Centrul de Sănătate Publică Cahul.

Se menține încheierea Curții de Apel Cahul din 17 februarie 2021, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Todorov Maxim, în interesele lui Cioclea Lilian, către IMSP Spitalul Raional Cahul și Centrul de Sănătate Publică Cahul, cu privire la anularea hotărârii și a ordinului de suspendare a activității salariatului, repararea prejudiciului material și moral cauzate ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru